

[Lisbet Hindsgaul.]

— og ingen underkender — den højtærede Justitsministers store Indsigt og kolossale Arbejde her, men jeg fastholder som mit Partis og som min egen Overbevisning, at ved Gennemførelsen af de foreliggende Lovforslag gøres der et Angreb paa Ægteskabet som bestaaende Institution og paa de ægtefødte Børns betryggede juridiske Stilling i Samfundet, som vil faa katastrofal Virkning ud i Fremtiden.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg bliver nødt til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), som ofrede de faa Udtalelser, jeg fremsatte om dette Lovforslag, en udsøgt Opmærksomhed.

Det ærede Medlem begyndte med at paaavise, hvad der øjensynligt maatte have været Meningen med de allerførste Linier i min Tale, idet den Ordstilling, der er brugt, syntes at give Udtryk for en Opfattelse, som dog formentlig ikke kunde have været min Mening. Deri har det ærede Medlem Ret. Jeg har ikke haft Lejlighed til at læse Korrektur paa Fortrykket; ellers tror jeg, det vilde være faldet mig ind, og det kan jo blive rettet i Rentrykket. Det undrer mig i og for sig ikke saa meget, at det ærede Medlem studser herover, mere, at han hæfter sig ved en sproglig Ubehjælp-somhed, for der findes Talere i dette høje Ting, som i saa Henseende udmærket kan stille sig op og være Skolemestre for os andre, men der findes andre Medlemmer her i Tinget, hvem en saadan Rolle ikke ligger for, og mon ikke det ærede 13de tingvalgte Medlem i udpræget Grad skulde høre til dem? Derfor tror jeg, at det ærede Medlem skulde have ladet denne Bagatel ligge.

Det næste Punkt, det ærede Medlem opholdt sig ved, var dette, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til Bestemmelsen om, at Politimesteren kan tage Hensyn til, at Bidragyderens Familie og han selv faar et rimeligt Underhold; det er noget, som har været kendt længe, siger det ærede Medlem, det er en ren Misforstaaelse af mig, at det er noget nyt. Men jeg har heller ikke sagt, at det er noget nyt. Der staar Sp. 1016:

„... jeg tror, det er godt at faa en saadan Bestemmelse fastslaaet i Loven“. Det kan være, jeg tager fejl, men saa vidt jeg har set i Bemærkningerne til de Lovforslag, der tidligere har været fremsat, har dette hidtil været nedlagt i Cirkulærer. Nu siger jeg: det er godt at faa det ind i Loven, saa der er vist ikke særlig megen

Grund for det ærede Medlem til at opholde sig herover.

Det ærede Medlem var næsten forarget over, at jeg havde brugt det Udtryk, at jeg vilde paa tage mig et Ansvar. Nu vil det ærede Medlem med Vold og Magt slaa fast, at den juridiske Indsigt i dette Lovforslags Enkeltheder, som var kommet til Orde i mine Bemærkninger, var meget beskeden og ikke tillod mig at bruge det Udtryk: at tage Ansvaret. Hvis det ærede Medlem havde været en lille Smule mindre ivrig, da han læste min Tale igennem, eller havde hørt paa den, da jeg holdt den — for det ærede Medlem hører jo til dem inden for Partiet Venstre, som vel kan fremsætte Angreb paa Medlemmer af de andre Grupper her i Tinget, men naar man svarer dem, har de travlt med at gaa andre Steder hen og tale med andre og lade, som om det er noget, der ikke kommer dem ved; det er Udslag af den gamle Magtfuldkommenhed, som jeg om et Øjeblik skal vende tilbage til —, havde han vidst, hvad jeg sagde, nemlig at det, jeg vil tage Ansvaret for, er de Ulykker, som kan flyde af en Lovgivning, der forpligter en Mand moralsk eller paa anden Maade til at sige Sandheden til sin Kæreste, om han har Børn uden for Ægteskab, inden han gifter sig med hende. De Ulykker, der kan flyde deraf, siger jeg, dem er jeg villig til at tage Ansvaret for. Hvis det ærede Medlem overhovedet forstod, hvad han talte om, vilde han vide, at det har intet som helst med Jura at gøre, men at det er et rent moralsk Spørgsmaal, her er Tale om.

Det ærede Medlem sagde senere, at jeg kaldte hans lange juridiske Udvikling, som Justitsministeren jo har haft under Behandling her i Dag, for Hjernespind, der vilde henvejres som Spindelvæv, og det ærede Medlem mente, at dette var en hovmodig Bemærkning fra min Side. Hvis det ærede Medlem kendte sine Klassikere, vilde han imidlertid vide, at dette er et gammeltestamentligt Udtryk, som er omdigtet af Grundtvig i en bekendt Salme, hvori der staar: De vises kunstige Hjernespind henvejres som Spindelvæve — men det ærede Medlems Viden er, som bekendt, saare begrænset, til det enkelte Felt, som det ærede Medlem bevæger sig paa, og derfor falder det ærede Medlem i denne sin Begrænsning for Fristelsen til her at fremsætte en Række Betragtninger, som just er et Udtryk for *de vises kunstige Hjernespind*. Det ærede Medlem er meget vis juridisk, men derfor, just derfor, fremsætter